

Mulighed i saa Henseende. Men efterhaanden som Uddannelsen i Skytteforeningerne i Skydning bliver ledet paa mere rationel Maade end hidtil, saaledes som det er gaaet med Uddannelsen i Gymnastik, og efter som man sætter sig til Maal at opnaa en Færdighed, der kan vinde Anerkendelse hos Hæren og eventuelt ogsaa blive kontrolleret af den — og saadanne Bestræbelser ere jo oppe —, maa det ogsaa gøres til Genstand for alvorlig Overvejelse, om der ikke paa en eller anden Maade kan aabnes Muligheder for, at dette frivillige Arbejde kan komme de paagældende til gode. Jeg ved nu meget vel, at en senere Indkaldelse og en tidligere Hjemsendelse under den første Uddannelse kun vanskelig lader sig realisere, men hvis Skydeuddannelsen faar det fornødne Opsving, og hvis de unge værnepligtige for Hærens Repræsentanter kunne godtgøre, at de baade i Skydning og Gymnastik have naaet tilstrækkelig Færdighed, kunde man mulig ved at samle disse Ynglinge i særlige Underafdelinger undgaa de væsentligste Ulemper. Naar de blot var til Stede i tilstrækkelig stort Antal, kunde man mulig lade dem give Møde noget senere end dem, der slet ingen Uddannelse have forud. Der maatte formentlig under en eller anden Form kunne gives Ministeriet Bemyndigelse til ekstraordinære Forsøg i saa Henseende, og man maatte saa vel sagtens begrænse den Tid, man vilde godskrive det frivillige Arbejde saaledes, at man gav Ministeren en Bemyndigelse til, hvis Forholdene i øvrigt tillod det, at lade disse unge Mænd møde indtil en Maaned senere end det almindelige Mandskab.

Jeg vender mig saa til Spørgsmaalet om Sikring af Hovedstadens Landside ved Fæstningsværker. Jeg skal her forudskikke den Bemærkning med Hensyn til Generalstabens Skrivelse af 4. August f. A., at hvis man kun tager Hensyn til Sikring af Hovedstaden mod en Overrumpling og til Sikring af Mobiliseringen af det indenfor Københavns Rayon værende værnepligtige Mandskab, som jo udgør Halvdelen af hele den paa Sjælland boende værnepligtige Styrke — hvis man kun tager Hensyn til disse to Opgaver, saa kan denne Skrivelse efter min Mening nok forstaas saaledes, at disse Formaal kunde fyldestgøres uden nogen Landbefæstning, blot med Støtte af de to Fløjforter ved Vedbæk og Mosedø og ved Indkaldelsen af en Styrke, svarende til den nuværende Sikringsstyrke, nemlig 24,000 Mand. Men

selv om jeg nu kan indrømme dette, maa det dog ogsaa tages i Betragtning, at de andre og lige saa vigtige Opgaver, som ere angivne i den samme Skrivelse, nemlig at muligøre et kraftigt Forsvar af Sjællands Kyst — og det er dog det, som man i øvrigt har haft Opmærksomheden henledt paa —, og hvis Kystforsvaret brydes, at optage Felthæren og give den fornøden Tid til at ordne sig til Kamp, samt, naar Hæren er samlet omkring København, at give den Betingelser for et saa langvarigt Forsvar, at en Hjælp fra en anden baade i vor og sin egen Interesse handlende Stat kan komme til at gribe rettidig ind —, at disse andre og lige saa vigtige Formaal ikke ville kunne fyldestgøres paa denne Maade, men efter Generalstabens udtrykkelige og klare Udtalelser fordre Anlæg af faste Støttepunkter ogsaa mod Landsiden. Generalstaben udtaler endvidere, at det er vanskeligt paa Grundlag af en rent militær Betragtning at forstaa Kravet om en Nedlægning af Københavns Landbefæstning. Efter de af Konseilspræsidenten og Udenrigsministeren herom fremsatte Udtalelser under Sagens første Behandling kan det heller ikke være udenrigspolitiske Hensyn, der have været bestemmende i saa Henseende. Vi ere altsaa henviste til, saa vidt jeg kan skønne, at søge Aarsagen dertil i indenrigspolitiske Motiver. Men selv om man vil erkende, at saadanne kunne være til Stede, er det dog ikke til at forstaa, at de udelukkende skulle kunne gøre deres Indflydelse gældende overfor Befæstningen mod Landsiden, men ikke overfor Befæstningen mod Søsiden, hvorom lignende Betragtninger ikke opstilles, om end de kunde fremsættes med samme Vægt.

Imidlertid har Regeringen gennem Forslaget om Anlæg af den fremskudte Linie søgt at komme udenom denne Vanskelighed, og Generalstaben har, selv om den utvivlsomt erkender, at der vilde opnaas en bedre Sikring af Landsiden ved at beholde den nuværende Befæstning og supplere den paa den af Hærens tilforordnede foreslaaede Maade, fremsat Forslag til Etablering og til Besætning og Bestykning af en slig fremskudt Linie. Men Generalstaben har samtidig i en Skrivelse af 10. Februar d. A. udtalt, at disse Stillinge ikke kunde betragtes som nogen Landbefæstning eller fyldestgørende Erstatning for en saadan, og at de ikke yde Mulighed for et nogenlunde varigt Forsvar overfor en overlegen Modstander eller Forsvar mod en Belejring. Denne Linie maa